

142-143. Ціна 10 сот. Листопад і Грудень 38 р. № 11-12

Адрес редакції: дер. Богушовка, пошта Княгинінек к/ Луцька
Рік 14-й

Новая правдивая дорога життя

Отже не вважаючи на незнання,
Бог тепер повеліває всім людям усюди
каятись. Діянне съв. Апост. 17,30.

Над кождим словом, треба подумати щоб його зрозуміти; тим більш, над словом Божим треба широко—високо і глибоко подумати, щоб те слово докладно і справедливо зрозуміти. Самого Бога, імя, Слово Боже; так нам, съвідкує св. Іоан, одкр. 19,13. Імя Бога, велике, скілько ми Його не славили, Він ще славній; скілько ми Його не возвищали, Він ще висший:—німа Йому не початку, не кінця.

Ото сего дня настав час, щоб всі люди усюди калялись, бо не знають справедливого Бога, котрий сотворив те що ми бачим, і що не бачим; що знаєм і що не знаєм; котрий являв себе в пророках, а в последні дні, явив єбен в Сині Ісусі Христі. Ми не судим, що не знали Бога, бо написано: съвященники не питали, не говорили: „Де Господь”? і законики не хотіли знати Мене; пастирі одпали від Мене, а пророки пророкували в ім'я Баала, (неправди) і ходили слідом за тими, що не здолють помагати. Іер. 2,8, Той же пророк говорить: Скілько бо городів у тебе, Юдо, стілько і богів у тебе, чай скілько улиць у Ерусалимі, стілько наспоруджували ви жертівників гидоті, жертівників, щоби кадати Баалови, (неправди) 11, 13. Як вірити в Бога, то треба вірити і Його Пророкам, так бо писано, 2 Парал. 20,20. Так бо говорить съвятий Петр: Ще ж маємо певніше слово пророче, і ви добре робити, вважаючи на него, як на съвітильника, що съвітить в темному місці, аж день засияє, і денниця зайде в серцях ваших. 2 Петра 1,19.

Господь обявив мені, і я знаю; Ти показав мені їх каверзи. Ер. 11,18, Господь, вчора, сего дня, завтра і по вікі той же. Він і мені обявив, що ніхто в Його не вірує; і що Він робить велику переміну на землі. Я довго думав, плакав, і молився, що то значить! та обява, що ніхто не вірить в справедливого Бога? і що за велика переміна буде на землі? Я з великою очотою став читати съвяту небесну (духовну) книгу. По довгому розсудженю, я поняв з книгі—книг—біблії, що ми живем в конці съвого лихого віку; чи як написано: в остатньій день съвого съвіта; (в шостий день). В сей остатньій день мусить виповнитись все пророче писання; бо, як би не виповнилось? то був би Бог не справедливий. Потім то присудах, мусять всі признати, що Він один вірний в Своїм слові, так бо писано: Познан бил Господь посуду котрий Він совершив. пс. 9,17.

Правду пишу, що люди цього лихого сьвіта сплять, і їм, кіровникам, як будьто би що сніця, що вони, щось таке добре, велике, славне для себе, і для свого народа зроблять! Но, ничего вони добrego для себе і для людей не зроблять. Всі ~~урудяться~~ для огню, і для погибелі, — так писано.

Важайте, чути не всенікім цім сьвітом, правлять — кірують воєнни люди, і хочуть зробити мир — спокій на землі. То, ~~нічна~~ — байка! В воєнного чоловіка, тілько думка; о чинах, о крестах, о медалях і о рижних ознаках писано бо так: Меч наворожбітів, і вони обез'уміють; меч на військо його, і воно сторопі; меч на коні його і колисниці його, і на всі мішані народи посеред його, і вони забояться як жінки; меч на скарби його, а їх розхоплять. Еп. 50, 36-37. І напою до пяна князів його і мудреців його, намісників його і начальників городських і воїнів його; і позасипляють вони сном вічним, та й вже не прокинутися говорити Царь, — на ім'я Йому Господь Саваот. 51,57. Ходіть і заберітесь на вечерю великого Бога, щоб їсти, тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла коней і тих що сидять на них, і тіла всіх вольних і невольних і малих і великих. Одкр. 19, 17-18.

О то, все те що написане в вічні книзі життя, виповняється в наши дні; ми те бачим, і чуем, і знаєм: Замість Христв оце мій посли, і наче Бог благає (vas) через нас; ми просимо вас замість Христа примиріться з Богом. Бо Він того, хто не зінав гріха, за нас гріхом зробив, щоб ми були праведностю Божою в Йому.

Сегодня на сьвіті робиться все непотрібне, всюди і во всему один другого випереджує, одним словом, всі не знають що роблять і що хочуть. Тим випереджуванем, один другого лякає страшить, один другого боїться, один з другім роблять і підписують ріжни договори, і зо всого того робиться на воді булька. Бог те все здалека бачив, і через Свого слугу пророка Ісаю говорить: Ворогуйте собі, народи, та тремтіть; вважайте, всі далекі землі! В'ооружуйтесь, та тремтіть; запережуйтесь до бою, але дрожіть! Складайте задуми, та вони в ніщо обернуться; виповідайте їх словом, та воно не збудеться, бо се — з на ми Бог! Бо ось що говорить мені Господь, поклавши на мене руку, і вкладаючи мені на серце, не ходити дорогою цього народу, — і промовив: Не говоріть: „Змова“! бо народ сей все змовою вважає; не бійтесь того, чого він боїться, і не лякайтесь. Бога сил небесних — Його як съятого, шануйте; Його одного вам боятись, перед Ним вам дрожати! Він один ваше освященіе, та Він камень спотикненя та скеля згіршення обом домам Ізраїля; Він сіть і западня осадникам Ерусалиму. 8, 9—15.

Ми служителі Божи, просим всіх, тим більш, правителів — кіровників цього гібнущого сьвіту; (строя) погляньте взад, то будете бачити вперід, і будете знати що робити. Де всі ті змови, союзи, договори, пакти і все друге; що ви договаривались і підписували? та ще й золотими пірами? Нема, вони пропали. Де, ті Бріани. Доуси, Юнгі і інши? Хто спомине їх добрым словом? Нихто, і нігди!

Що же Бог наш сказав, то те і зробить! Він один в Своїм слові і ділі вірний. Він сказав: Позбіраю всі народи на Йосафатовій долині, і заведу там над ними суд. Рушайте, народи, зайдіть на Йосафатову долину; бо там засяду, судити, всі народи від'усиди, Йоіля 3, 2; 12.

Бог до нас говорить так: Дбайте про добро того міста, (де живете) куда Я вас позасилав, і молтесь за його Господеві, бо його гаразд — і ваш гаразд, Ми християне, живем в Польщі, і дбаєм про добро для всіх людей, котри живуть в Польщі; і не тілько в Польщі, а котри живуть по всі землї. Ми разом з Богом нашим говорим: Рушайте, народи на Іосафатову долину! То значить: Кіньте, всяку непотрібну спілну, змову, договори, тим більш військови союзи; а почайнайте робити порядок в своїому паньстві, не класовій, не расовій не національній, не патріотичний і не якій будь другій! А робіть порядок, як робив Царь Іосафат. Для цього прочитайте історію про Царя Іосафата; то зрозумієте долину Іосафатову, бо долина Іосафатова зветься долиною хвали—благословення до сего дня. А як не зрозумієте, то спітайте нас, і ми вам скажем — ростолкуем Слово Бого—пророче; бо ми родились від Бога—Слова, Бога—Духа съятого, і розуміем ту духовну книгу. А сего дня час розуміти ту небесну книгу біблію, так бо писано: Не відвернеться палкій гнів Господень, аж докіль не докаже і не спевнить задумів серця Свого. Зрозуміете се в днях послідних. Ерем. 30,24.

Сего дня разом йде суд народів і суд Божій, так: ми християни чуем, через друковане слово, через радіо, присуди, постанови висопоставлених мужів, сього вмераючого съвіта—строя; і ті присуди, постанови, проекти і інше, не сходяться, не согласуються з присудами і постановами Господа нашого Ісуса Христа Його пророків і Апостолів; на підставі того, говорим, пишем, съвідкуем, всім людям, що так не буде як ті мужі судять. А буде так як судив наш господь Ісус Христос Його пророкі і Апостоли. По тому познають нас всі люди що ми народ Божій, бо знаєм суди Божі, бо нам сам Бог відкрив і відкриває; бо ми завжди до Його звертаємося з молитвами. Хто чує, і хоче, попробуйте, звернітесь до Його з молитвою, Він і вам відкриє, і ви будете тож съвідкувати як і ми. То, не есть байка, і не мрія! То, есть правда, і правда съята і вічна. То есть наша християнська віра, і та віра нас оправдає. Ми живем, не тим, що бачим, а живем вірою і повною надією, в те що не бачим, а знаєм що буде; бо так есть написано.

Для того ми просим всіх, звернітесь до закону Божого, до десяти заповідей Божих, то ви побачите через закон гріх; а як побачите в собі гріх, то возьмете вас страх, і ви звернетесь до Ісуса Христа і Він простить ваш гріх, якій би він не був. Подумайте, уже кончається дві тисячи літ, як, христос явився в тілі чоловіка, і відмінив рукотворни храми, а показав Собою храм Божій—жилище Боже; а фальшиві і не вірні слугі понастроювали храмів — церков і жертівників для своєї гнусної корисці. Так сказав Бог устами Еремії: Скілько бо городів у тебе, Юдо, стілько і богів у тебе. Наш спаситель Господь Ісус Христос родився із коліна Юдиного, то ми віруючи в Ісуса Христа звемось дом Юдин; такім способом на папері багато людей себе назвали християнами; тілько од стародавніх звичаїв не отстають; а набудовали і ще будууть багато ріжних съвітинь, щоб обманювати людей. Наприклад: возьміть, скілько есть Божих матерів? Скілько есть чудотворців—і чудотворинь? Звідкі вони те все взяли? Чиж то, не есть облуда? Чи то все не буде протів вас облудників съвідкувати? Чим ви оправдаетесь? Господь говорить так: І скажи їм ще:

Хиба ж, як хто впаде, той не встає?, або як хто зібется з дорогі, тай не вертається? Чого ж сей люд, Ерусалим, зостається упрямо в одступі? вони цупко держаться заблуду свого і не хочуть вернутись. Яж пильно прислухався: не говорять вони правду, ніхто не каеться в своєму ледарстві, щоб казати: „Що сея вкоїв?” Усі звертають на свою путь, мов той кінь, що чвалить у бій. Осомились мудрі книжники, стуманіли і таплутались; вони відкінули слово Господне; в чому ж мудрість їх?

Даремне многі кричать, все отдаймо на оборону паньства! В кого сильна і озброена добре армія, той виграє! То, все так не буде як говорять; Так буде, як написано? Ми все те бачили на ділі, на факті. Написано: Не спасає царя велике військо його, і не визволиться лицарь великою силою своєю. Пс. 33,17. Чи спаслись царі великім військом? Де вони? Німа, і не буде. Уже їх час пройшов. Написано: Тим то я потрясу небом, і земля порушиться зного місця від гніву палкою, Господа Саваота в день палаючого гніву його. Тоді кожний,—мов серпа, що за нею гонять, мов вівці, пустопаш лишені,—роздігнеться поміж народ свій, шукатиме сковища в землі своєї Ісаїя 13,13—14.

На наших очах, в нашим життю, те все робиться: В батька еден син, і той ділиться; народ од народа, раса од раси oddеляється; никто никому не хоче підчинятися; никто не хоче нянькі, всякі хоче бути самостійний! Хиба думаете надовго? Не, не на довго! Написано: Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть вкупі! пс. 133,1. Як той поділ прійде, люди научаться Богом, тоді побрататься во Христі; і розділяться на два народи, буде народ один праведний, а другий неправедний, Написано: I знов тоді побачите ріжницю між праведником і безбожником, між тим, хто служить Богу, а тим хто йому не слугуєтъ. Мал. 3,18.

Як би люди не назвали себе християнами, то ми не малиб права, до них говорити. А так я ми увіровавши во Христа Ісуса через Його слово, назвались християнами от імені Його, то мусим говорити, бо написано: Клич грімко, не вдергуйсь, підними голос твій, мов труба, і вкажи моїому люду беззаконя його, і дому Якововому всі гріхі його Ісаїя 58,1. Ми сини Божи, получивши ум Христов, правду говорим, що всі ті що назвали себе іменем Його, не вірують Йому і не знають Його, бо не знають судів Його, определіній Його, таємниць Його. Написано: Довірність Господня для тих, що Його бояться, а заповіт Його на те, щоб звістити їм. Пс. 25,14. Кому тайна Божа відкрита, той посчитається за народ Божій; непомилувані, а тепер помилувані. 1 Петра 2,10.

І так, хто хоче жити, возмітесь читати, слухати і сповняти те що написано в книзі вічного життя, то будете мати радість в Господі, і будете з нами хвалити завжди Господа.

Памятайте, що сьогодня день суда Божого, будуть суджені всі люди по писаню. Амінь.

Видавець-редактор **Степан Бохонюк.**